

Osztálykirándulás

12.B

2015. szeptember 10-11.

Az érettségi tanévében várható sokféle anyagi kiadás miatt a 12.B osztály az idén csak kétszer egynapos kiránduláson vett részt. Csütörtökön Budapestre, pénteken pedig Szegedre utaztunk.

Szeptember 10-én, csütörtökön reggel 7 órakor indultunk útnak vonattal úticélunk, Budapest felé. Három órás vonatkozás után megérkeztünk a Nyugati pályaudvarra, majd az új amerikai lektorunk Dallon Troyer vezetésével egy kiadós séta után érkeztünk első programunk helyszínére, Csontváry Kosztka Tivadar festőművész átfogó életmű-kiállítására, a Budai Várba.

Ötvenkét év után nyílt Csontváry-kiállítás Budapesten, a régi Honvéd Főparancsnokság épületében, ahol a festő 97 képe tekinthető meg. A tavalyi pécsi kirándulásunkon nem jutott időnk a Csontváry-múzeum megtekintésére, de most ezt a hiányosságot többszörösen pótoltuk. A tárlatvezetőtől nagyon érdekes információkat tudhattunk meg Csontváryról és munkásságáról. A tárlatvezetés interaktív elemeket is tartalmazott.

Csontváry Kosztka Tivadar 1853-tól 1919-ig élt, okleveles gyógyszerészként jogot is hallgatott, de kiemelkedőt a magyar festészetben alkotott. Autodidakta, magányos festő volt, akit kortársai nem értettek meg, művészete jelentőségére csak halála után ébredtek rá. Festészetét az expresszionizmushoz, illetve a posztimpreszionizmushoz kapcsolják. Különleges, saját maga által kevert festékeket használt, amelyek ma is csodálatosan élénk színekben pompáznak. A kiállítás rendezői is kiváló munkát végeztek: lenyűgöző a képek tematikus elrendezése és a különböző ötletek felhasználása.

A kiállítás megtekintése után szabadprogram következett, miközben, sajnos, eleredt az eső. Három órára kértük a következő tárlatvezetést a Nemzeti Galériában. Élvezetes volt a hozzáértő vezetést hallgatni. Nagy többségében Munkácsy-képeket tekintettünk meg és ezzel kapcsolódtunk az egyik kilencedikes osztálykirándulás-programunkhoz, amikor Szegeden látogattuk meg a gyűjteményes Munkácsy-kiállítást.

Munkácsy Mihály 1844-től 1900-ig élt; romantikusan realista festő volt. A fájdalom megértése és átélése művészetének egyik legértékesebb eleme.

A Nemzeti Galéria meglátogatása után visszasétáltunk a Nyugati pályaudvarhoz, ahol még volt egy kis szabadidőnk a vonat indulásáig. Este 9 órakor értünk haza.

Szeptember 11-én a Szegedi Vadasparkba kirándultunk a nem túl kedvező időjárás ellenére is. A vásárhelyi vasútállomáson gyülekeztünk és már korán reggel elindultunk. Szerencsére csak az indulásunk előtt esett az eső, később a nap folyamán már nem, de a borult idő megmaradt, így rajtunk kívül nem sok látogató sétált a vadasparkban.

Kisebb csapatokra váltunk szét, így fedeztük fel a fantasztikus parkot. Időnként találkoztunk és megbeszéltük az élményeinket. Kis pihenőket tartva végignéztük az összes állatot, közben

sokat nevtünk és beszélgettünk. Miután megnéztünk minden állatot, megálltunk a zsiráfok házánál uzsonnázni, majd a megbeszélte időpontra visszasétáltunk a bejárathoz. Végül egy kimerítő és hosszú nap után fáradtan, de teli élményekkel teli indultunk haza a nap végén.

